

varig Understøttelse. Disse Forslag bleve uden videre Motivering nægtede af Finantsudvalgets Flertal og dernæst af Folkethinget. Samtidig med, at man nægtede disse Bevillinger, stillede man Forslag om tre andre personlige Bevillinger. Hertil blev der, som jeg tror med nogen Grund og Rimelighed, fra Ministeriet sagt, at det var dog en lidt for stærk Fordring til Regjeringen at man uden videre forkastede Regjeringens Forslag paa disse personlige Omraader, og selv optog andre personlige Forslag, og der blev derfor fra Regjeringens Side ubtalt, at man ikke kunde modtage de Bevillinger, som i saa Henseende bleve tilbudte fra dette Things Side til Regjeringen. Men fordi Regjeringen ikke, som Omstændighederne den Gang vare, vilde modtage disse Bevillinger, derved er der ikke sket noget som helst Mennekte nogen som helst Uret. — Hvad nu Folkehøiskolerne angaar, saa maa det ærede Medlem gjerne kalde det politiske Grunde, som have bevirket, at Regjeringen har nægtet enkelte Høiskoler enhver Bevilling. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Riffelhistorier, den provisoriske Riffellov og Skattnægtelserne, men jeg hævder, at Regjeringen ikke kunde handle anderledes overfor Demonstrationer af den Art, end den gjorde. Regjeringen maatte handle saaledes og vil ogsaa i Fremtiden handle paa samme Vis. Hvad derimod de øvrige Bestyrelser angaar, for at tage politiske Hensyn ved Uddelingen af disse Bevillinger, da tror jeg, at de maa siges i alt Fald i det Væsentlige at være uberettigede. Jeg tror, at naar man tager det sidste Aar og ser, hvorledes Uddelingen er sket, vil man se, at den er sket væsentlig paa samme Maade som tidligere, blot med passende Afslag, efter som hele Bevillingen jo var sat ned med 15,000 Kr. For at tage et Exempel. Afkov Skole, som hidtil har haft 5,000 Kr., har faaet akkurat i samme Forhold, som 55 staar til 40. Den er sat ned i samme Forhold, altsaa fra 5,000 til 3,600 Kr. Jeg tror ikke, at Ministeren med Rette skal bestyrelses for paa upassende Maade at tage politiske Hensyn paa dette Punkt. En absolut ophøiet Upartiskhed ved saadanne Uddelinger, hvor man jo baade maa tage Hensyn til det One og det Andet, tror jeg, ingen Regjering kan paatage sig Forpligtelsen til, og det lige saa lidt, hvis det ærede Medlem sad paa min Plads, som en hvilken som helst anden Mand.

Bjornbaa: Det er Bevillingen til Høiskolerne, jeg ønsker at sige et Par Ord om. Det forekommer mig at være en

i høieste Grad uheldig Maade, som man gaar frem paa med Hensyn til Undersøgelse af Høiskolerne. Det fremgaar af Betegnelsen, at den ærede Minister ikke har villet give Finantsudvalget nogen Oplysning om det Materiale, som han har skaffet sig til Bete gennem den Mand, som reiser omkring til Skolerne og ser paa deres Undervisning og andre Forhold, Skolerne vedrørende. Det er altsaa et Tilfælde, som foregaar fuldstændig hemmeligt, Resultatet foreligger ikke; Mulighed for at bedømme de Indberetninger, som komme til Ministeren, er ikke til Stede for Andre end Ministeren. Der er Ingen, som kan vide Noget om, hvor vidt disse Indberetninger virkelig ere byggede paa et sundt og naturligt Syn, eller om de ere paavirkede i en ensidig, Hæv Retning. Jeg mistænker ikke særlig den Mand, som af Ministeren er sat til at gøre sig bekendt med Høiskolerne, for at være partisk; det Skrift, som han fandt sig foranlediget til at udgive, den Bæse, han udgav for en Tid siden, viser Mandens gode Villie — det skal jeg villig indrømme — til at sætte sig ind i Høiskolernes hele Virkemaade; men det maa dog absolut betragtes som meget uheldigt, at Resultatet af denne Mand's Undersøgelse ikke i det Mindste kan komme til at foreligge for Finantsudvalget, som dog skal være med til at tage Bestemmelse om denne Sag. Selv om det ikke kunde komme til at foreligge fuldstændig offentligt, maa jeg dog anse det for at være en absolut Fordring, man maa stille til den ærede Minister, at man maatte faae nogen Oplysning om den Bedømmelse, som Inspektionen har givet af Høiskolerne, og det kunde jo muligvis dog være, at der i den Bedømmelse laa Noget som kunde forklare disse mærkværdige Uddelinger til Høiskolerne. Det er, som en tidligere æret Taler har sagt, et i høi Grad gaadesuldt Stykke Arbejde at give sig til at undersøge Principet for Høiskole-Understøttelserne. Der er ikke mig bekendt noget som helst Forhold indenfor Skolernes Omraade, hvor man gaar saaledes frem med sine Understøttelser, der er ikke noget Forhold, som i den Grad er vidunderligt som Ministerens Understøttelse af Høiskolerne. Det er paa ingen Maade for stærkt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgfreds (Hansen), nei det kunde med Rette siges endnu langt stærkere. Jeg har gjort mig Umage ved forskellige Leiligheder for, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, at finde en ledende Tanke i disse Uddelinger til Høiskolerne, men der findes absolut ingen. Den ærede Minister kan paastaa saa længe han vil, at der tages